

Agnethe og Mary Sivertsen

Agnethe

Agnethe var født i Vinkfjord i 1867. Hun kom til Alvenes og ble gift med Edvard Sivertsen i 1894. Agnethe ble mor til Eivind og Hans.

De første årene i Alvenes hadde Agnethe omsorg for sin blinde svigermor, men etter brannen i 1901/1902 (?) flyttet Guline til Vika og ble boende der til hun døde i 1914.

I flere år var det omgangsskole i den ene stua hos Agnethe og Edvard. Det fortelles at hun var meget tålmodig når ungflokken sprang inn og ut av kjøkkenet for å drikke.

Agnethes store interesse var å stelle med dyr. Hun fikk premie for velholdte dyr og godt fjøsstell. Hun var en hjemmets kvinne som svært sjelden var ute av huset. Var noen av hennes borte i et eller annet anliggende, satt hun alltid klar med maten varm og varme i huset til de kom heim.

På sine gamle dager da hun var mye skral, satt hun ofte i ovnskråa med tørklet på hodet og hendene i fanget. Når austavinden blåste kaldt fra Mørsvika, og husets folk gikk ut og inn av dørene i forskjellige ærender, var det godt å søke ly nær en varm komfyr. Agnethe døde i mars 1951.

Mary

Mary Sivertsen i Yttergården ble født i Sulithjelma 28. april 1913. Begge foreldrene var fra Sørfold. Mary arbeidet på skredderverkstedet som Hans Sivertsen drev.

Hun og Hans ble gift i Nordfold kirke 13. august 1939. Et år seinere ble eldstesønnen født. Mary har fortalt at det var ei vanskelig tid da hun var gravid og måtte søke tilflukt i gruveganger i Sulis fordi det flere ganger var bombealarm utover våren og forsommeren 1940.

På grunn av krigen var det vanskelig å få tak i mat. De fikk sendt både fisk og jordbruksprodukter fra Folda. Sommeren 1942 flyttet familien til Alvenes.

Arbeidsdagene ble lange og travle. Mary var husmor, deltok naturligvis også i fjøsarbeidet og utførte mye håndsøm på klærne som Hans sydde. Etter ei tid begynte hun også å ta imot søm fra folk. I huset lå det nesten alltid tøypakker som skulle bli til klær. Vinteren 1944 ble en ny sønn født, og med gamle og skrøpelige svigerforeldre i huset, var det mange som skulle ha pass og stell. Det var ikke ofte Mary gikk ut av huset. Det var helst om søndagene at hun en sjelden gang tok seg tid til å besøke kjenninger. Men hun har alltid vært interessert i misjonsarbeid og var i alle år medlem av kvinneforeninga i Alvenes.

Slik ble foreningsmøtene en viktig del av hennes sosiale liv.

Om sommrene trivdes hun godt når hun kunne arbeide i hagen, og bærturene til Belkjosen var fine opplevelser. Hun har ofte sagt: «De turene kunne jeg leve på hele vinteren.»

Mary savnet nok familien sin mye. Hans arbeidet borte fra hjemmet i mange år og var sjelden hjemme, og begge sønnene var ute av huset. Men hun hadde fått arbeid i Nordfold som hun likte. Både undervisninga i håndarbeid – og senere spillejobben i kirka – gjorde at hun kom mer ut blant folk.

Da Hans døde i 1976, flyttet Mary til Fauske. Hun bor nå i omsorgsbolig og har litt hjelp til vasking. Helsa er ikke så god lenger. Verst er det at synet svikter; hun får ikke lenger drive med håndarbeid, som har vært hennes store interesse i alle år.

Mary synes hun har det godt på sine gamle dager, men hun savner sine nærmeste som bor altfor langt unna.